

послуг та їх реалізацією замовнику, що дозволить мінімізувати залишки товарів на складі, тобто скоротити витрати на їх зберігання.

Список використаних джерел:

1. Власова І.О. Політика управління заборгованістю в системі фінансового менеджменту підприємств. *Схід: аналітично-інформаційний журнал. Серія «Економіка»*. 2015. № 5(112). С. 17–20.
2. Іванов Є.О. Класифікація факторів, що впливають на загальний рівень дебіторської заборгованості підприємства. *Вісник МСУ*. Вип. 1-2. Т. VIII. Харків. 2016. С. 35–38.
3. Тирінов А.В. Дебіторська заборгованість підприємства: специфіка і сутність. *Бухгалтерський облік, аналіз та аудит*. 2016. № 9. С. 112–116.
4. Череп О.Г., Іванченко Д.М. Оптимізація структури оборотних активів підприємства в межах фінансової реструктуризації. *Вісник Запорізького національного університету*. 2018. № 1(37). С. 37–43.

Булкін С.С.

аспірант,

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

ІННОВАЦІЙНА СКЛАДОВА РОЗВИТКУ ВИРОБНИЦТВА

Протягом останнього десятиріччя науково-технічний прогрес в економічних дослідженнях все частіше пов'язується з поняттям інноваційного процесу. Вважаємо, що для визначення сутності науково-технічного прогресу необхідно застосувати наступні методичні підходи.

Результативний. Згідно даного підходу в основу сутності науково-технічного прогресу покладено результати оновлення технології виробництва: збільшення питомої ваги нових видів продукції, нових видів матеріалів, удосконалення форм організації виробництва тощо. Результатом технічного оновлення виробництва є підвищення його техніко-технологічного рівня, ріст продуктивності праці та збільшення обсягів випуску продукції, підвищення її якості. НТП визначається як безперервний процес удосконалення засобів виробництва та виробничого процесу на основі досягнень сучасної науки.

Ресурсний. Згідно нього науково-технічний прогрес являє динамічний комплекс заходів щодо створення, впровадження і поширення нових знань, створення й використання більш досконалих технологічних процесів, форм

організації виробництва на основі науки, техніки та передового досвіду. Ресурсний підхід до характеристики НТП базується на матеріально-технічних, трудових, фінансових, інформаційних ресурсах щодо створення і застосування інновацій, які забезпечують підвищення ефективності виробництва.

Розвиток НТП може бути досягнутий з більшою або меншою величиною ресурсів, тобто якщо результативні темпи науково-технічного процесу вище ресурсних, то відбувається інтенсивний шлях розвитку, а якщо навпаки – інтенсивний. Вважаємо, що основним змістом науково-технічного прогресу є процес нагромадження і практичної реалізації нових наукових і технічних знань, цілісна система «наука-техніка-виробництво», яка включає ряд наступних стадій: фундаментальні теоретичні дослідження; прикладні науково-дослідні роботи; дослідно-конструкторські розробки; освоєння технічних нововведень; виробництво нової техніки.

Об'єднуючим елементом у формуванні цілісної системи «наука-техніка-виробництво» є інноваційна діяльність. Інновації виступають важливою ланкою доведення отриманих наукових результатів до їх використання у виробництві з метою підвищення ефективності господарської діяльності [1, с. 57-84]. Термін «інновація» нині активно використовується як самостійно, так і для позначення низки близьких понять: «інноваційна діяльність», «інноваційний процес», «інноваційний потенціал» тощо.

Вчені-економісти визначають інновацію в залежності від об'єкта і предмета дослідження. Можна привести цілий ряд варіантів визначення сутності інновацій. Базове визначення категорії «інновація» було дано Й. Шумпетером, під якою він розумів іншу якість засобів виробництва, яка досягається внаслідок введення нових засобів виробництва або його організації. Він виділив п'ять типів інновацій: виробництво продукції з новими властивостями; впровадження нового методу виробництва; пошук та освоєння нового ринку збуту товарів; зміни організації виробництва і його матеріально-технічного забезпечення; введення нових організаційних та інституційних форм [2, с. 357-372]. Але ми вважаємо, що перераховані типи інновацій, більш характеризують типи інноваційного процесу.

Ряд західних економістів визначають інновацію в більш вузькому розумінні, як впровадження нових виробів, нових технологій [3; 4; 5]. Інновація ототожнюється з промисловим виробництвом, з його технологією, технікою і виробами. У словнику «Науково-технічний прогрес» інновація означає результат творчої діяльності, яка спрямована на розробку, створення і розповсюдження нових видів виробів, технологій,

впровадження нових організаційних форм тощо. Як зазначається в економічній енциклопедії, «інновації» – це новий підхід до конструювання, виробництва, збуту товарів, завдяки якому інвестор та його компанія здобувають переваги над конкурентами. В іншому енциклопедичному словнику бізнесмена «інновація» визначається як процес, направлений на складання, виробництво, розвиток та якісне удосконалення нових видів виробів, технологій, організаційних форм.

Вважаємо, що при дослідженні сутності поняття «інновації» доцільно відокремити поняття «нововведення» і «інновація». Нововведення являють собою оформлений результат фундаментальних, прикладних досліджень, розробок у тій чи іншій сфері діяльності щодо підвищення її ефективності. Вони можуть оформлятися у вигляді винаходів, патентів, товарних знаків, раціоналізаторських пропозицій щодо удосконалення продукту тощо. Для того, щоб впровадити нововведення, перетворити їх у форму інновацій та отримати позитивний результат, необхідно провести маркетингові дослідження, організаційно-технологічну підготовку виробництва, оформити результати. Вкладення коштів в розробку нововведень – це тільки складова інноваційної діяльності, а головне – впровадження і отримання результату, який і характеризує інноваційну діяльність. Слід також зазначити, що в поняття «інновація», з нашої точки зору, не слід включати розробку, впровадження нових виробів, нових технологій, а також дифузії інновації. Такий підхід ототожнює «інновації» з інноваційним процесом, інноваційною діяльністю.

Ми прихильники широкого розуміння поняття «інновація», яка означає кінцевий результат впровадження нововведень у вигляді нових або удосконалених існуючих технологій, продукції послуг або інших організаційно-технічних рішень, які задовольняють суспільні потреби і дають економічний, науково-технічний, екологічний та інші ефекти. Діяльність, що спрямована на дослідження, розробку, підготовку виробництва, впровадження нововведень і їх розповсюдження в інші сфери називається інноваційною діяльністю. Аналіз літературних джерел з інновацій дозволив виявити найбільш важливі класифікаційні ознаки та запропонувати варіант, який базується на критеріях комплексності класифікаційних ознак.

Список використаних джерел:

1. Вініченко І.І. Інвестиційна діяльність аграрних підприємств: монографія / І.І. Вініченко. – Донецьк: Юго-Восток, 2010. – 444 с.

2. Шумпетер Й. Теория экономического развития / Й. Шумпетер. – М.: «Прогрес», 1982. – 754 с.
3. Гитман Л. Дж. Основы инвестирования / Л. Дж. Гитман, М. Д. Джонк; пер. с англ. – М.: Дело, 1997. – 1008 с.
4. Фишер С. Экономика / С. Фишер, Р. Дорнбуш, Р. Шмалензи: пер. с англ. 2-го изд. – М.: Дело ЛТД, 1993. – 864 с.
5. Ball D. The future of Investing in Europe's Markets after MiFID / D. Ball. – John Wiles & Sons, Ltd, 2007.

Гладун О.Р.

магістр;

Ширяєва Л.В.

*доктор економічних наук, професор,
Одеський національний морський університет*

ОЦІНКА ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДП «АДМІНІСТРАЦІЯ МОРСЬКИХ ПОРТІВ УКРАЇНИ»

Оцінка інвестиційної діяльності підприємства завжди знаходиться у сфері зацікавленості науковців – з теоретичної точки зору, для підприємств – з практичної в ракурсі визначення ефективності використання інвестиційних ресурсів, підвищення за їх рахунок результативності діяльності. Важливе значення також має виконання плану по інвестиційної діяльності, пошуку причин у разі невиконання плану та пошук способів реалізації заходів щодо дотримання політики напрямків розвитку підприємства.

Для підприємств портової діяльності (ППД) реалізація зазначених напрямків інвестиційної діяльності є актуальним через те, що ці підприємства є «фондоємними підприємствами та потребують постійного подолання технічного відставання у забезпеченні основних портових операцій» [1, с. 101].

В даному дослідженні проведемо оцінку інвестиційної діяльності ППД на прикладі Державного підприємства «Адміністрація морських портів України» (ДП «АМПУ»), яке створено в 2013 році в результаті реформи морської галузі України для управління державним майном в морських портах країни і його ефективного використання, створення механізмів для залучення інвестицій в портову інфраструктуру для її розвитку і стабільної роботи бізнесу. Серед інших завдань Адміністрації – підтримка паспортних глибин акваторій портів, забезпечення безпеки мореплавства та ін. [2].